

КРИМІНОЛОГІЯ МИРОТВОРЧА («СУТНІСНА»)

Близький за змістом до аболіціоністської кримінології напрямок наукової думки (приватна кримінологічна теорія), висвітлюваний у 80-90-х роках ХХ ст. в працях таких американських кримінологів, як М. Брейсвелл, С. Генрі, М. Ланьє, Дж. Томас, С. Боелфелд, Х. Пепінські, Р. Куїні, К. Харріс та інших. Підтримуючи ідею кримінологічного аболіціонізму про необхідність ліквідації закладів виконання покарань закритого типу, як і системи кримінального переслідування в цілому через, представники миротворчої (від англ. – *Criminology as Peacemaking*) або сутнісної (від англ. – *Essential Criminology*) кримінології відстоюють такі фундаментальні принципи загальнокримінальної превенції, як схилення людей до рефлексії та самовдосконалення, гармонії із зовнішнім, в тому числі й соціальним, середовищем, взаєморозуміння, співчуття й безконфліктність способів задоволення потреб, врахування інтересів і вподобань інших членів суспільства тощо.

Показовою в цьому аспекті є теорія «соціального дзюдо» (С. Генрі, 1995), згідно з якою соціальний контроль над злочинністю має ґрунтуватися на принципах однойменного виду єдиноборств – не протистояння нападу у вигляді злочинності, а ухилення від нього з наступною його самонейтралізацією.

Однак, не дивлячись на високоморальні засади побудови кримінально-превентивної системи соціального контролю, пропозиції представників миротворчої (сутнісної) кримінології не вирізняються практичною спрямованістю та можливістю повноцінної реалізації у сучасному людському співтоваристві.

Ю.В. Орлов